

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/574/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207595
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613207595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom tamtiež, proti odporcom 1/ (pôvodne) B. A., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, z hľadiska predmetu konania - dlhu dedičstva - bez právnych nástupcov, 2/ F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K. R., Y. XX/XXX, o zaplatenie 3.349,80 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/237/2013-68 zo dňa 7. októbra 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa. Vychádzal z toho, že sporové konanie (medzi ktoré patrí aj súdená vec) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú účastníci konania, a nie súd. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach. Okresný súd konštatoval, že v prejednávanom prípade navrhovateľ neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejmý skutok, na ktorého základe si uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje možnosť zámény s iným skutkom. Navrhovateľ napriek výzve súdu nerozlíšil, aká čiastka z dohodnutej mesačnej splátky sa vzťahovala na istinu úveru, aká na úrok úveru, prípadne ďalšie položky. Uvedené má význam v situácii, keď dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pretože po zosplatnení úveru nemá veriteľ právo na zmluvné úroky, ale (iba) na úroky z omeškania - R 59/98.

V tejto spojitosti okresný súd zdôraznil zásadné rozpory vo vyjadreniach navrhovateľa (vrátane súvisiacich listín) o tom, kedy a kým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru poskytnutého odporcom jeho právnym predchodcom. Konštatoval, že je procesne neprípustné, aby navrhovateľ svoju povinnosť opísania rozhodných skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil odkazom na pripojené listinné dôkazy. Listinné dôkazy slúžia na preukázanie tvrdení navrhovateľa, žiadnu inú funkciu nesmú mať. Pokiaľ by súd sám z pripojených listinných dôkazov zisťoval skutočnosti, ktoré má tvrdiť navrhovateľ, nepochybne by tým došlo k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov. Okresný súd dodal, že absencia predmetných náležitostí v návrhu nemá taký rozsah, aby spôsobovala nemožnosť pokračovania v konaní.

Návrh navrhovateľa na odročenie nariadeného pojednávania neakceptoval. V zmysle ustálenej judikatúry totiž kolízia pojednávania nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Navyše, navrhovateľ je právnickou osobou, z ktorého titulu je namieste očakávať, že má k dispozícii zamestnancov, či iné osoby, ktoré ju budú zastupovať, resp. konať v jej mene. Rovnako ani žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie originálov listinných dôkazov nie je dôvodom odročenia pojednávania. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že v spore úspešným odporcom ich náhradu nepriznal, lebo si tento procesný nárok neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zopakoval svoje tvrdenia o poskytnutí úveru jeho právnym predchodcom v sume 1.990 eur v prospech odporcov a o postúpení pohľadávky, ku ktorému dňu dlžná suma predstavovala 3.579,69 eur (z toho istina 2.849,67 eur, riadny úrok 500,13 eur, úrok z omeškania 188,03 eur a ostatné príslušenstvo 41,86 eur). Dlžná suma bola pritom preukázaná výpisom z bankovej knihy, ktorý je generovaný certifikovaným bankovým systémom a je relevantným dôkazom. Odvolateľ uviedol, že do termínu pojednávania dňa 7.10.2013 nebolo v jeho možnostiach zabezpečiť špecifikáciu požadovanú súdom (výzvou doručenou 26.9.2013), lebo originály dokladov mu neboli zo strany jeho právneho predchodcu poskytnuté. V súvislosti s neakceptovaním žiadosti o odročenie pojednávania mal za to, že okresný súd mu znemožnil predkladanie dôkazov.

Navrhovateľ dodal, že odporcovia nepreukázali, že by uhradili celú dlžnú sumu, preto je zrejmé, že voči ním eviduje stále nesplatenú pohľadávku. Zároveň odporcovia uplatňovaný nárok nijako ani nenamietali. Okresný súd sa podľa odvolateľa taktiež nezaoberal splátkami, ktorých predčasná splatnosť nastala až vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Napadnuté rozhodnutie označil za predčasné a postrádajúce zásadu spravodlivosti. Na záver navrhovateľ odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava (sp. zn. 9Co/114/2013), ktorým bolo v obdobnej veci zrušené rozhodnutie prvostupňového súdu a vec vrátená na ďalšie konanie z dôvodu doplnenia dokazovania.

Odporcovia zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré vymedzí odvolateľ v rámci zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto oprávneného prostriedku. Z daného titulu krajský súd napadnutý rozsudok posudzoval (prioritne) z dôvodov tvrdených odvolateľom - navrhovateľom.

Bez ohľadu na to, že odvolateľ (minimálne) neopísal skutkový a právny základ veci, o ktorej tvrdí, že je „obdobná“ ako súdený prípad, je nutné konštatovať, že rozhodnutie iného odvolacieho súdu v inej veci nie je pre konajúce súdy záväzné (§ 135 ods. 1, eventuálne § 226 O.s.p.). Rovnakou nekonkrétnosťou - osobitne v nadväznosti na dôvody vymedzené okresným súdom - trpí v podstate celé odvolanie navrhovateľa. Tento viac-menej rezignoval na skutočnú protiargumentáciu na zásadné vecné dôvody napadnutého rozsudku.

Okresný súd poukázaním na konkrétne údaje tvrdené navrhovateľom (a k nim prináležiace listiny) podrobne rozobral nezrovnalosti v otázke vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Odvolateľ na závery okresného súdu fakticky nereagoval a v tejto spojitosti uviedol len to, že sa súd nezaoberal predčasnou splatnosťou splátok splatných vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Predpokladom na to, aby okresný súd mal (a vôbec mohol) takéto skúmanie vykonať, je však ustálenie vyhlásenia zosplatenia úveru, vrátane príslušných časových údajov, čo v súdnej veci - pre nedôslednosti v postupe navrhovateľa - nebolo (a to ani v odvolacom štádiu konania) možné.

Okolnosť, že odporcovia sú/boli v konaní pasívni, t.j. že nenamietali tvrdenia navrhovateľa, automaticky neznamená, že uplatňovanému nároku je súd povinný vyhovieť. Okresný súd správne zdôraznil, že na

úspech v sporovom (kontradiktórnom) konaní je prioritne nutné unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena navrhovateľom. V posudzovanej veci navrhovateľ tieto svoje základné procesné povinnosti nespĺnil.

Náležite okresný súd poukázal tiež na to, že ich splnením nie je predloženie písomností/listinných dôkazov súdu s tým, aby bezprostredne súd vlastným iniciatívnym prístupom ustálil potrebné skutočnosti, priradil im príslušné dôkazy a (aspoň čiastočne) vyhovel návrhu navrhovateľa. Týmto prístupom (minimálne odvolateľom naznačovaným) by súd konal v príkrom rozpore s jednou z elementárnych zásad občiansko-súdneho konania, a to s ústavnou zásadou rovnosti účastníkov konania. Nešlo by už o posúdenie konkrétneho nároku navrhovateľa, ale o zisťovanie (aspoň čiastočne) dôvodnosti jeho (všeobecnej) požiadavky na zaplatenie určitej sumy, čo je - (aj) vzhľadom na pozíciu súdu v sporovom konaní - neakceptovateľné.

Uvedené je zároveň odpoveďou na námietku o „absencii zásady spravodlivosti“ v rozhodnutí okresného súdu. Princípu spravodlivého konania nezodpovedá totiž to, že navrhovateľ sa obrátil na súd v presvedčení, že má voči odporcovi (určite) nejaký nárok a súd nech iniciatívne sám ustáli jeho rozsah a preukáže jeho dôvodnosť. V danej spojitosti je bez významu, či nárok navrhovateľa by mohol byť dôvodný, ak by si navrhovateľ riadne plnil svoje procesné povinnosti.

Jedinou konkrétnejšou odvolacou námietkou je tvrdenie o znemožnení predloženia dôkazov navrhovateľovi neakceptovaním jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Krajský súd sa v danej otázke stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý tento (tvrdený) dôvod nepovažoval za dôležitý na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Prípadné nedôslednosti v rámci procesu postúpenia uplatňovanej pohľadávky navrhovateľovi jeho právnym predchodcom (napríklad neposkytnutie všetkých potrebných dokladov/písomností) nie sú z hľadiska súdneho konania významné. Navrhovateľ už v štádiu podania návrhu má disponovať všetkými potrebnými dôkazmi preukazujúcimi dôvodnosť jeho jednotlivých tvrdení, eventuálne (minimálne) ich vedieť presne a konkrétne označiť. Zároveň vo výzve z 23.9.2013 okresný súd nepožadoval žiadne špecifické dôkazy, ktorých doloženie (vrátane prípadného vyhľadania, zosumarizovania a pod.) by bolo náročné, resp. komplikované. Uvedené, napokon, odvolateľ ani netvrdí. Podstatou požiadavky okresného súdu bolo jednoznačné skutkové vymedzenie uplatňovaného nároku, resp. jeho jednotlivých častí, vrátane časových súvislostí v spojitosti (aj) s tvrdenou mimoriadnou splatnosťou úveru. Odhliadnuc od ustanovenia § 205a O.s.p., je žiaduce uviesť, že dotknutú požiadavku navrhovateľ nespĺnil ani v rámci odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody navrhovateľa teda boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Napadnutý rozsudok preto vo veci samej potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním bezprostredne nenapadnutý, ale od meritórneho rozhodnutia závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomu procesná strana odporcov si dotknutý nárok vôbec neuplatnila - § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.